

GULDEN SPOOR VOOR ECONOMISCHE UITSTRALING 2014
voor Hein Deprez
Stadhuis Antwerpen, 11 juli 2014

Geachte minister-president, burgemeester, hoogwaardigheidsbekleders, meneer en mevrouw Deprez,
Geachte aanwezigen

Een heel aangename Vlaamse feestdag. Onthoud: de feestdag van de Vlaamse samenhang. Mijn feestdag, úw feestdag ... ónze feestdag.

Er is naar aanloop hiervan de afgelopen week nogal gefeest in dit land! En dan heb ik het niet over de voorbije 'voetbalgekte' met vlaggen van Coca-Cola en Jupiler maar over Vlaanderen Feest!. Zowel tijdens de meer dan 1.500 initiatieven gaande van kleine straatfeesten tot grote stadsevenementen in 90% van alle Vlaamse steden gemeenten als tijdens de evenementen die we zelf met onze Beweging Vlaanderen-Europa organiseren zoals bijvoorbeeld

- vorige week in Sint-Niklaas waar wij n.a.v. de opening van onze 11-daagse aan Nelly Maes de Orde van den Vlaamse Leeuw uitreikten;
- gisteren de uitreiking van de Gulden Spoor voor Culturele Uitstraling aan Beethovenkenner Jan Caeyers in Brugge
- en vanmiddag de uitreiking van de Gulden Spoor voor Maatschappelijke Uitstraling aan Jef Gabriëls in Kuringen.

Daarnaast zijn er natuurlijk ook onze concerten van *Vlaanderen Muziekland* met vooral Nederlandstalige muziek. Straks kunt u net zoals vorig jaar meegenieten van een van onze gratis openluchtconcerten dat live de ether ingaat. Dat de VRT deze laagdrempelige concerten uitzendt, is niet onbelangrijk als je bedenkt dat het populaire Vlaamse muziekgenre - toch goed voor bijna 10% van de albumverkoop - op de radio amper 3% van de uitzendtijd krijgt.

Bij dit alles hebben we één rode draad voor ogen: de Vlaamse identiteit en cultuur evenals onze Nederlandse taal als een positief en inclusief verhaal onder de aandacht te brengen.

Eigen identiteit, eigen cultuur en eigen taal blijven de fundamenteën van onze samenleving maar die worden in de media meer en meer ter discussie gesteld. Taal en identiteit zijn nochtans zeker in ons land sterk met elkaar verbonden. De vermaarde historicus Pieter Geyl zag in de taalgemeenschap zelfs de belangrijkste en duurzaamste bron van nationale integratie en culturele identiteit. Opkomen voor de eigen taal kan prima samengaan met een gelijktijdige inzet voor de ontwikkeling van Europa en met de erkenning van een mondiaal integratieproces waarin die eigen identiteit relevant blijft als kenmerkend bindmiddel.

De woorden van Guido Gezelle indachtig weten wij dat het Nederlands wonderzoet is, 'voor die heur geen geweld en doet'. Een goede beheersing van het Nederlands is nodig, naast de kennis van andere talen. We mogen die troef van meertaligheid niet uit handen geven, dat zal onze laureaat van vanavond als internationaal ondernemer zeker niet ontkennen.

Ja, er mogen lessen in het Engels worden gedoceerd maar zelfs iemand als prof. Hendrik Vos waarschuwt in een column in De Standaard dat de verhalen schraler en het onderwijs banaler wordt door de Engelse pletwals in het hoger onderwijs.

Betreuenswaardig is bovendien dat veel Vlamingen die in het Engels zingen, denken dat ze tot de 'high culture' behoren. Wie in het Nederlands zingt, behoort volgens veel zogenaamde cultuurdragers tot de 'low culture'. 'I love you' is tegenwoordig geloofwaardiger dan 'Ik zie u graag.'

Mag ik van deze gelegenheid misbruik maken om u op te roepen de digitale petitie *Nederlands Van zelf sprekend* alsnog te tekenen, net als de meer dan 5.000 Vlamingen en Nederlanders die u al voorgingen? De initiatiefnemers overhandigden de lijst met ondertekenaars recentelijk aan Geert Joris, de algemeen secretaris van de Nederlandse Taalunie, die in een gesprek de bezorgdheid rond het Standaardnederlands erkende en beloofde er meer op in te zetten.

Hoopgevend is in elk geval de ondertitel die de voor het Nederlands essentiële instelling de Nederlandse Taalunie recentelijk koos: *Taal:unie. Meer waarde voor/ door het Nederlands*. Een knappe doordenker. Geert Joris zegt het zo: "De Taalunie wil makelen en schakelen. Partijen bij elkaar brengen en meerwaarde creëren. Kennis van het Nederlands geeft je een meerwaarde. Ofwel: taal schept kansen."

Maar kansen moet je wel benutten.

In het weekblad van DS van vorig weekend las ik een interview met historica prof. Sophie De Schaedrijver die onder meer vertelde: "Belgium heeft geen enkel prestige, nul de botten. Internationaal zijn wij een grap. Iedereen weet van de afgehakte handjes Maar ik zal me ook nooit als Vlaamse voorstellen, al was het maar omdat het een te chic aura heeft."

We moeten dus verder - koppig en vastberaden - aan ons reputatiemanagement werken, 'onze publieksdiplomatie' zeg maar. Sinds het congres van onze Beweging Vlaanderen-Europa over dat thema in 2009 heeft Vlaanderen niet stilgezeten. Er zijn heel wat nieuwe hoofdstukken zoals 'state of the art' of 'baanbrekend vakmanschap' en 'verbeelding werkt' intussen toegevoegd aan een spannend merkverhaal rond Vlaamse publieksdiplomatie. De Vlaamse Regering wil Vlaanderen daarbij consistent positioneren als de regio bij uitstek van mensen als makers, sinds eeuwen gedreven door kennis, kunde en kunst.

2

De uitdaging is niet van de minste. Als we relevant willen zijn als Vlaamse vooruitstrevende regio dan moeten we ons imago- en reputatiemanagement daarbij aansturen zodat de beeldvorming positief internationale stakeholders beïnvloedt.

Wij willen daartoe met de *Beweging Vlaanderen-Europa vzw* een aanzet geven door onder meer elk jaar een Gulden Spoor voor Economische Uitstraling uit te reiken *aan personaliteiten die een opmerkelijk spoor in het Vlaamse economische leven getrokken hebben*. En, burgemeester, dat gebeurde meestal hier in uw heerlijk gastvrije stad Antwerpen.

De uitreiking van de Gulden Spoor kadert binnen onze 11-daagse Vlaanderen Feest! ter gelegenheid van de Vlaamse feestdag. Tijdens mijn intussen tienjarig voorzitterschap heb ik een Spoor mogen uitreiken aan o.a. Eddy Bruyninckx, Antoon Dieusart, Jan-Pieter Denul, Frans Crols, Urbain Vandeurzen, Joachim Coens, Dirk Vyncke, Gert Verhulst & Hans Bourlon, Esmeralda Peleman en de familie Van Rompuy (Argenta).

Hein Deprez past als Vlaams internationaal ondernemer helemaal in dit verhaal.

Zijn vader was uit Mesen en Ieper afkomstig. Hij komt dus uit een Vlaamse familie, maar een die er zich van bewust is dat de burens Franstalig zijn. Zijn grootvader was oorlogsburgemeester in Mesen: ook dit speelt een bepaalde rol in zijn familie en verklaart voor een stuk zijn sociale gedrevenheid. Daarnaast erfde hij ook de harde West-Vlaamse mentaliteit. Zijn ouders zegden nooit: dat is fantastisch. Het kon altijd beter. Als het alleen maar goed was, was het normaal. Je moet gepassioneerd en perfectionistisch zijn als je iets wilt realiseren. Dat betekent ook met details bezig zijn en niet snel-snel over iets gaan.

Zijn vader was de oudste van het gezin. In die tijd was dat de zoon die wegtrok van de boerderij en een andere job zocht. Hij is gaan werken in de haven van Antwerpen en werd natiebaas. Als je eind de jaren '50 van het Heuvelland naar Antwerpen reed, deed je er 3,5 uur over. Er waren amper autowegen. Dat was de andere kant van de wereld. Daarom zijn zijn ouders in Belsele gaan wonen, op een boogscheut van Antwerpen.

Geachte dames en heren

Je zou kunnen zeggen dat Hein Deprez een Vlaamse variant is op 'the American Dream'. Als kleinzoon van West-Vlaamse landbouwers werkte hij zich op tot zowat de grootste 'groenteboer' van Europa.

Toen hij 18 werd, was het zijn grote droom zelf een boerderij te beginnen. Maar een boerderij starten, was te kapitaalintensief. Een boer heeft grond nodig en grond kost geld. Voor een jonge gast zonder geld was dat onbegonnen werk. En dus begon Hein Deprez iets te telen waar je op een kleine, overdekte ruimte veel productie van genereert: champignons. Toen hij 21 was, stond hij op eigen benen. Zonder vermogen en zonder geld had hij zijn eigen bedrijf gestart, 100 procent gefinancierd door 'de Cera'. Risico's nemen, heet dat. Of ook: ondernemen.

In het begin werkte hij gewoon mee in de productie. Op een goede dag kwam er een vertegenwoordiger langs, een jong kereltje, mooi kostuum, das netjes geknoopt. Hein Deprez stond in zijn overall de borstels te kuisen. "Hey manneke, toon mij eens waar de bureau is en waar de baas zit", vroeg hij aan Hein. En die antwoordde: "De baas is niet op 't bureau. Ge zult ne keer moeten terugkomen". Het typeert hem volledig.

Stap voor stap heeft hij de meeste operationele taken uit handen gegeven en is hij zich gaan bezighouden met de visie en de strategie. Waar willen we naartoe, en op welke manier bouwen we het bedrijf uit?

Dus goed 30 jaar geleden begon Deprez met het kweken van champignons in Belsele, al snel gevolgd door het wassen, snijden en verpakken van groenten. Hij bouwde dat bedrijf uit tot de groenten- en fruitgigant *UNIVEG* met een internationaal netwerk van allemaal lokaal verankerde bedrijven in meer dan 26 landen in maar liefst 4 continenten en met 4 groepen activiteiten. Hein Deprez bouwde bovendien wereldwijd verschillende partnerschappen uit vanuit de mentaliteit om gezamenlijk de infrastructuur te gebruiken. Hij is er namelijk van overtuigd dat er meer te winnen is door alle partijen samen te brengen en de waarde gezamenlijk op te bouwen i.p.v. door de concurrentie af te blokken of anderen klein te houden.

In 2013 veroverde Hein Deprez door een uitkoopoperatie opnieuw het hoofdaandeelhouderschap van een private equity groep. Vandaag is Hein Deprez uitvoerend voorzitter.

Begin dit jaar werd Deprez naast hoofdaandeelhouder ook voorzitter van de internationale voedingsgroep *Greenyard Foods*, die sterk focust op diepvriesgroenten en groenteconserven. En nog begin dit jaar nam de multinational met hoofdkantoor in Sint-Katelijne-Waver zo goed als de volledige Surinaamse bananenindustrie met 2.700 werknemers over.

UNIVEG draait nu een totale omzet van iets meer dan 3 miljard euro, waarvan zowat 2,8 miljard euro in groenten en fruit. Dat doet het bedrijf met 13.000 werknemers. Ter vergelijking: multinational landbouwvoedingsmiddelenbedrijf en marktleider Dole draait een omzet van meer dan 5 miljard euro met een slordige 60.000 werknemers.

UNIVEG heeft een uitgesproken 'do it!'-mentaliteit. Iets realiseren, is belangrijker dan er veel over te praten of veel uitleg te geven. Goed luisteren naar wat de markt vraagt, naar waar de klant mee bezig is, en trachten daarop in te spelen. De gedrevenheid van Hein Deprez en zijn jonge medewerkers zoals Francis Kindt en Marleen Raes komt voort uit de wil om zaken aan te pakken.

Je kunt blijven zaken bestuderen, calculaties maken en theorieën ontwikkelen, maar uiteindelijk is het de wil om te ondernemen die het verschil maakt. En daardoor staat UNIVEG vandaag zover.

De hier in Antwerpen geboren Oost-Vlaamse ondernemer met West-Vlaamse roots is zonder discussie een internationale topper in zijn sector en verdient daarom met recht en reden de Gulden Spoor die onze jury hem toekende.

In ons kennismakingsgesprek vertelde hij dat er zelf van overtuigd is dat “ons land meer dan ooit aan de slag moet op het vlak van ondernemerschap en innovatie, en dat de overheid initiatieven daartoe moet stimuleren, niet afremmen.” En hij voegde eraan toe: “Hoe sterker we Vlaanderen maken, hoe beter onze positie in de Europese Unie. Vlaams bewustzijn is daarom belangrijk, ook op sociaal vlak. We waren ooit de underdog. We hebben moeten vechten om iets op te bouwen. We moeten competitief zijn, we moeten fier zijn en uitdragen wat we gerealiseerd hebben. We maken ons imago kapot door altijd maar te klagen. Dit is een fantastisch maar in de ogen van velen communistisch land: de kinderen van de pakdienst kunnen evengoed als de kinderen van de directie naar de universiteit gaan. Dit is een mentaliteit om trots op te zijn. Wij creëren als ondernemers waarde voor een ganse maatschappij. Dynamisch en nieuw ondernemerschap is de beste weg naar vooruitgang.” Onze raad van wijzen vond dit jaar dat Hein Deprez daarvan een mooi voorbeeld is.

Maar daarnaast apprecieerde onze jury ook zeer zijn maatschappelijke engagementen. Die leeft hij bijvoorbeeld uit in de aankoop en restauratie van historisch waardevolle gebouwen zoals het Bisschoppelijk Paleis in zijn woonplaats Belsele dat hij prachtig restaureerde. Deprez redde het voor het centrum van Belsele karakteristieke gebouw van de ondergang en maakte zich zo bijzonder geliefd in Belsele, een deelgemeente van de stad Sint-Niklaas. De schepen van cultuur drukte mij op het hart om zeker te vertellen dat zij het formidabel vindt dat Hein Deprez de voorziene woonzone kocht en dit omvormde tot groene parkzone tussen zijn Bisschoppelijk kasteel en de Grote Baan, met wandelpaden die open voor het publiek zijn. En dat hij zijn domein ook voor het publiek openstelt op bijvoorbeeld de Open Monumentendag en de Dag van het Park. Een andere trotse Belselenaar vertelde mij dat Hein Deprez bovendien steun verleende aan de Belseelse Cultuurraad. En dat meneer Deprez het zelfs als een eer zag om met een belangrijk bedrag mecenas te zijn voor het Klokkelappersbeeld en de beeldengroep 'De Wassende Vrouwen'. Hij sponsorde zelfs de Milieuvriendelijke Belseelse Raaklijn door grond ter beschikking te stellen waarop een vleermuizenkelder gecreëerd werd.

Hein Deprez liet in een interview optekenen: “Ik ben hier ooit begonnen, heb een mooi bedrijf opgebouwd en ben blij dat ik voor deze leefgemeenschap iets kan terugdoen.”

Hij kocht ook de Sint-Trudo-abdij van Male, het voormalige slot van de graven van Vlaanderen dat 20 jaar lang in het bezit was van de zusters van Sint-Trudoabdij die het kasteel opnieuw hebben opgebouwd vanaf de 13de eeuwse fundamenten. Hein Deprez heeft de bedoeling dit Vlaamse erfgoed te conserveren. Er is een park rond waarvoor hij als echte familieman samen met onder meer zijn dochter en een van de drie zonen kijkt wat een zinvolle bestemming ervoor kan zijn.

Hein Deprez is duidelijk een man met respect voor historisch erfgoed. Hij stuurt zo het beeld bij dat ondernemers alleen bezig zijn met hun aandeelhouderswaarde. Ze willen ook een toegevoegde waarde geven aan de maatschappij waarin ze leven.

Geachte dames en heren

Een van de boodschappen die ik uit mijn gesprek met Hein Deprez heb onthouden, is dat de kunst erin moet bestaan om - ondanks de groei van je bedrijf - je eigen identiteit, cultuur en mentaliteit als onderneming te behouden. "Als je dat verliest, ga je kapot."

Ik zie hier een verband met wat we met onze campagne Vlaanderen Feest! beogen: de nadruk leggen op eigen identiteit en cultuur. Voor onze Beweging Vlaanderen-Europa komt daar nog bij: de verbondenheid tussen alle Vlamingen hoog in het vaandel houden. Wij doen dat naar aanloop van onze Vlaamse feestdag en tijdens honderden straatfeesten, wijkinitiatieven en verenigingsactiviteiten, en talloze gemeentelijke festiviteiten en stadsevenementen zoals hier vanavond.

Wat ook vaststaat, is dat de Guldensporendag elk jaar terugkomt en dat Vlaanderen die dag steeds beter beleeft en stoffeert, mede dank zij het groot aantal evenementen n.a.v. onze 11-daagse Vlaanderen Feest.

Hopelijk blijft u straks nog wat langer om ons Vlaanderen Muzieklandconcert 'live' mee te maken hier op de Grote Markt. "Muziek verzacht niet alleen de zeden", maar muziek in onze prachtige moedertaal werkt ook identiteitsbevorderend. Het is de enige taal die ons bindt met alle mensen in Vlaanderen. Zeker niet onbelangrijk in het Vlaanderen van vandaag.

Dat ons Vlaanderen Muzieklandconcert en deze Spooruitreiking aan een bijzondere Vlaamse wereldspeler vandaag op onze Vlaamse feestdag in deze stad en dan nog in het prachtige decor van 't Schoon Verdiep plaatsvinden, is zonder meer symbolisch. Dank voor de gastvrijheid, burgemeester!

Mag ik u uitnodigen om samen met de Minister-President en mij mee de Gulden Spoor aan de heer Deprez uit te reiken?

5

An De Moor
Voorzitter Vlaanderen Feest!
Voorzitter Beweging Vlaanderen-Europa
GSM 0475 62 00 98
[E-mail: adm.ave@skynet.be](mailto:adm.ave@skynet.be)